

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 1/2023
21.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Водовод општине Жабал“, чији је пуномоћник Мирко Марић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради исплате, одлучујући о захтеву туженог за преиспитивање правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1849/19 од 08.12.2022. године, у седници одржаној 21.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев туженог за преиспитивање правноснажне пресуде изјављен против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1849/19 од 08.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10939/2016 од 05.02.2019. године, укинута је закључак о извршењу извршитеља Драгана Драговића Посл. бр. ИИвк 571/2016 од 04.07.2016. године, прецизирани тужбени захтев тужиоца је усвојен и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 10.764,34 динара на име главног дуга, са законском затезном каматом од 04.07.2016. године до исплате, износ од 11.352,97 динара на име трошкова извршног поступка и на име трошкова парничног поступка износ од 21.830,57 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1849/19 од 08.12.2022. године, жалба туженог је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима извршног поступка, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова извршног поступка плати износ од 2.104,84 динара, уместо износа од 11.352,97 динара, док је захтев преко преиначеног износа до износа досуђеног првостепеном пресудом од 11.352,97 динара на име трошкова извршног поступка одбијен и првостепена пресуда преиначена и у делу одлуке о трошковима поступка тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 5.945,87 динара уместо износ од 21.830,57 динара, док је у преосталом делу жалба тужене одбијена и првостепена пресуда у преосталом побијаном а непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је поднео захтев за преиспитивање те пресуде, због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је одлучујући о дозвољености захтева за преиспитивање правноснажне пресуде на основу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), утврдио да захтев туженог за преиспитивање правноснажне пресуде није дозвољен.

Чланом 421. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, а чланом 422. став 2. ЗПП, да ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице, Врховни касациони суд ће га одбацити решењем.

У овом случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео је тужени, а не овлашћено лице, Републички јавни тужилац, са којих разлога је захтев недозвољен на основу члана 421. став 1. у вези члана 422. став 2. ЗПП.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 422. став 2. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић